

MINTE CREATIVĂ

CAIET DE LUCRU
CREAT DE

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

DISPARIȚIA SOARELUI ȘI A LUNII

REZUMAT: Monstrul Zmeu și familia sa fură soarele și luna, lăsând Pământul în întuneric total. Tânărul Greuceanu și fratele său îi înfruntă și îi înving. Însă, tocmai când totul pare să se fi rezolvat, apare un șarlatan gata să profite de pe urma nechibzuinței lor.

TITLUL ORIGINAL: GREUCEANU

ORIGINEA: ROMANIA

CUVINTE CHEIE: FIER, MONSTRU, SOARE, LUNĂ,
ÎNTUNERIC

GENUL: POVESTE

VARSTA: 5-6 ANI

DISPARIȚIA SOARELUI ȘI A LUNII

Cu mult timp în urmă, într-o zi care părea ca oricare alta, locuitorii orașului București au auzit un bâzâit ciudat și apoi un șuierat lung și înfricoșător, înainte ca soarele și luna să dispară de pe cerul lor.

Zzzzzzzzzzzzzzz! Șșșșt! Îngroziți, și-au ridicat capetele la unison și au văzut un Zmeu uriaș, cu brațe care se roteau și o coadă ca o stâncă, urcând pe cer. Acel monstru uriaș, jumătate dragon și jumătate orc, urca ca un șarpe, alunecând și șuierând, schimbându-și forma.

Mai întâi s-a înfășurat în jurul lunii și, ca și cum ar fi fost o simplă minge, a smuls-o de pe cer, apoi s-a îndreptat spre soare și a suflat cu toată puterea suflării, ca și cum razele acestuia ar fi fost lumânarea de pe un tort aniversar.

Cuprins de bucurie, Zmeul s-a înfășurat în jurul lui și a pus mâna pe el cu lăcomie.

Totul s-a întunecat, o beznă adâncă, densă, în care te puteai cu ușurință scufunda și să dispari. Întunericul cădea ca o pătură grea peste locuitorii care nu-și vedeau nici măcar vârful nasului. Ținându-se de mâini pentru a prinde curaj, au mers cu pași mici și nesiguri, poticnindu-se și plângând de frică, până când au ajuns în siguranță în casele lor.

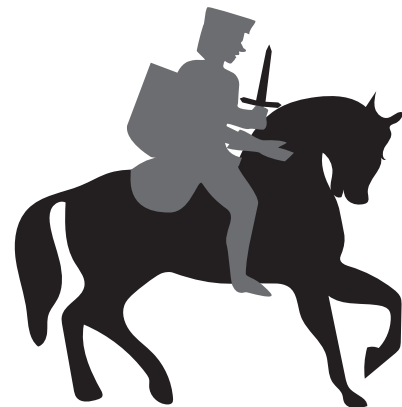
Chiar și împăratul era furios. Își lovise în repetate rânduri degetul mare de la picior de un dulap mare, unde fusese obligat să își depoziteze propria coroană pentru a nu o deteriora în cotloanele locuinței sale. Cu siguranță, nu putea tolera ca imperiul său strălucitor să fie umbrit de acțiunile aceluia monstru.

A chemat la un loc toți cei mai curajoși cavaleri, dar niciunul nu s-a întors cu succes din această misiune. Împăratul aproape că renunțase la orice speranță, când tânărul Greuceanu și fratele său mai mic s-au înfățișat.

Împăratul le-a mulțumit și i-a îmbrățișat strâns, având grijă să le atingă fețele cu recunoștință, chiar dacă nu le putea vedea. Cei doi tineri au pornit la drum, luminând noaptea cu două felinare. Când au ajuns la marginea orașului, au decis să se despartă pentru a avea mai multe șanse de a-l găsi pe Zmeu, care era ascuns cine știe unde.

Greuceanu și-a luat pumnalul, pe care îl ținea mereu la el, și l-a dat fratelui său. „Dacă vezi că lama ruginește sau își schimbă culoarea, înseamnă că mi s-a întâmplat ceva.”

Fratele a luat pumnalul și i-a dat lui Greuceanu propriul său cuțit. «La fel va fi și cu al meu».

Apoi, în tăcere, și-au luat rămas bun unul de la celălalt, îndreptându-se în direcții opuse.

Când Greuceanu s-a întors, noaptea înghițise deja firava flacăra a fratelui său.

Greuceanu a continuat să meargă până când a ajuns la Marele Fierar al Pământului.

Cuptorul răsuna de loviturile de ciocan din care Fierarul făurea oțelul.

„Tânărul meu băiat, te-am așteptat”, a spus Fierarul, ștergându-și sudoarea de pe frunte. „Am făcut această mască pentru tine.”

„Este chipul meu!» «Arată exact ca mine!”, a spus băiatul.

„Da, așa este, și îți va fi de folos într-o zi. Am înfășurat-o în această mantie pentru a-i ține de cald, dar fii foarte atent: Zmeul este viclean și nu este singur.”, a spus fierarul.

De fapt, întreaga familie a Zmeului, copiii și soția sa, locuiau în siguranță în bârlogul lor, jucându-se cu soarele și luna, ca și cum ar fi fost niște mingi.

După câteva zile, însă, s-au săturat de acest joc și, ca și cum ar fi fost obiecte inutile, le-au ascuns și le-au uitat într-un turn vechi.

Pentru a ajunge acolo, merseseră mult pe jos, așa că au decis să rămână și să doarmă în pădure. „Mâine vom merge acasă!”, a spus soția lui Zmeu. Chiar pe copacul sub care se așezaseră, stătea fratele lui Greuceanu, nemișcat, abia dacă încerca să respire, privindu-i pe cei trei monștri uriași cum vorbeau între ei. „Mâine o să-l caut pe Greuceanu”, se gândea el, „ca împreună să-i surprindem și să-i învingem. Apoi a deschis încet teaca pumnalului său pentru a primi vești de la fratele său și a văzut că lama strălucea, ca întotdeauna.

„Fratele meu este bine”, s-a gândit el fericit.

Între timp, monștrii își făceau planuri, fără să știe că sunt spionați.

Soția lui Zmeu a sugerat: „Ar fi mai bine să mergem acasă separat. Fiul nostru se va întoarce mâine dimineață, eu la miezul nopții, iar tu vei ajunge poimâine, Zmeu. „Mi se pare foarte potrivit”, a răspuns Zmeu, apoi s-a întors pe o parte și a început să sforăie, făcând să se cutremure întreaga pădure. Soția și fiul său au adormit și ei.

Tânărul, profitând de somnul monștrilor, s-a strecurat în jos pe copac și s-a dus să-și caute fratele. Când a ajuns la podul de unde plecaseră în călătorie, și-a găsit fratele așteptându-l acolo. Aflând de intențiile monștrilor, Greuceanu a decis să-l aștepte pe fiul lui Zmeu și să-l ucidă.

Ascunși în pădure și în întuneric, cei doi frați au așteptat dimineața, care, bineînțeles, nu a venit, însă clopotele care nu au încetat să bată pentru a-i orienta pe bieții locuitori au sunat de opt ori.

La al optulea și ultimul clopot, a apărut uriașul fiu al lui Zmeu, cu mersul său jumătate orc, jumătate dragon.

Dintr-un salt, Greuceanu a aterizat asupra lui și i-a tăiat capul dintr-o lovitură. Mama, deși era departe, știa că fiul ei era mort și a pornit imediat pe urmele celor doi tineri, fără să aștepte miezul nopții.

Astfel, pe când încă se felicitau unul pe altul, căpcăunul s-a ivit deasupra lor, cu fălcile larg deschise, coada ei de piatră zvâcnind furioasă pe pământ, zdruncinându-i pe cei doi frați, care au luat-o imediat la fugă.

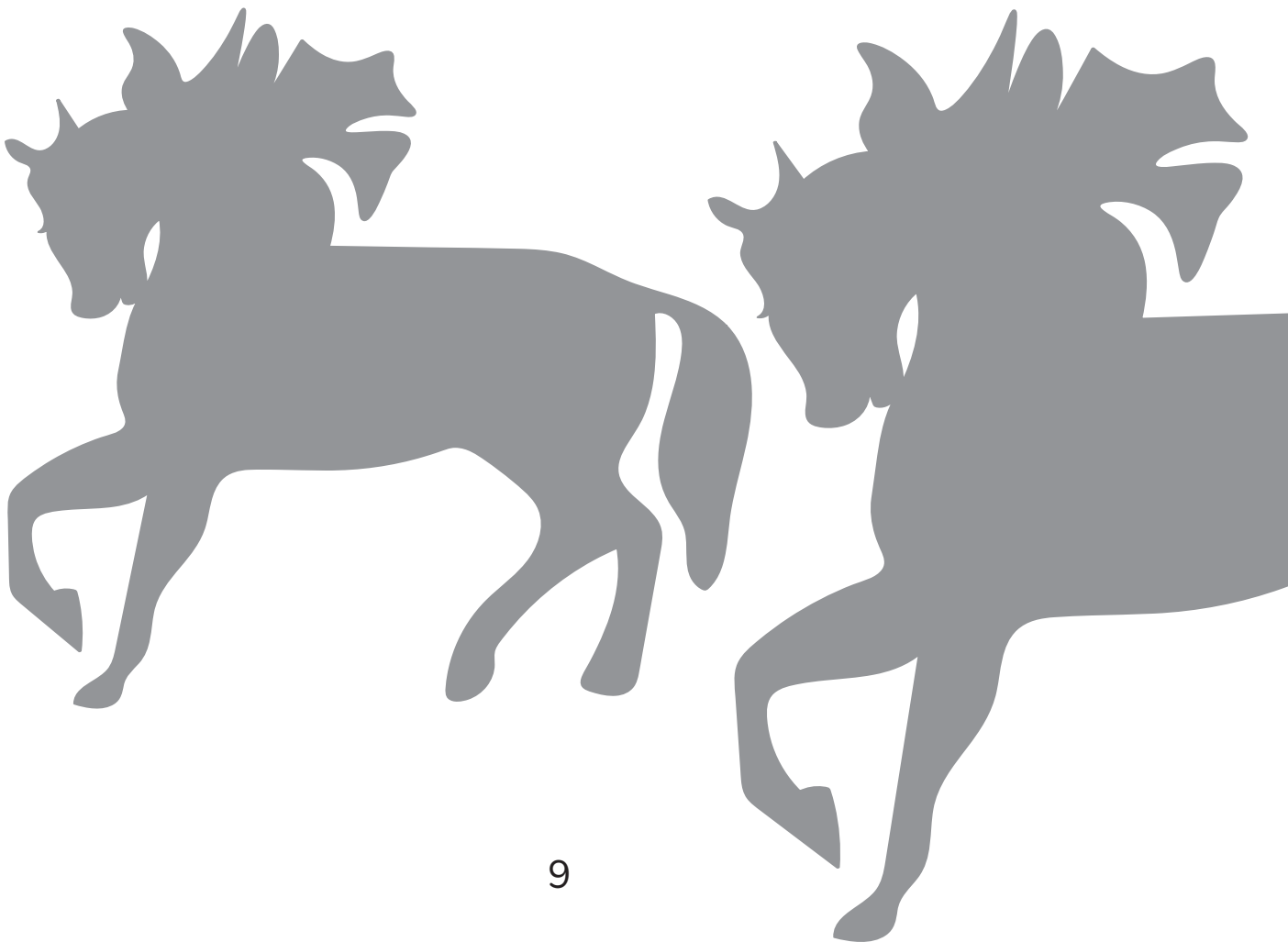
Săptămânile petrecute în acel întuneric îi făcuseră cunoscători în a se mișca fără să vadă nimic și, în scurt timp, se aflau în atelierul Fierarului Pământului.

Orca s-a apropiat, cu nările înflăcărâte de furie și adulmecând după urme ale celor doi frați. „Știu că sunteți aici, lăsați-mă să vă văd!”, a mârâit ea. Greuceanu a avut atunci ideea de a-i arăta masca făcută să semene cu el... Era atât de fierbinte la atingere, încât părea că tocmai ieșise din cuptor. Orbită de furie, căpcăuna, văzând chipul acela în penumbră, l-a înghițit, crezând că e Greuceanu, și imediat, s-a topit precum untul s-a topit formând o mare masa de fier.

„Mai mult material pentru mine!”, a spus fierarul, care a făcut din acel material o căruță și doi cai. Cu suflul a dat viață celor doi armăsari uriași și înflăcărați.

„Veți avea nevoie de aceștia pentru a lua înapoi soarele și luna. Acum nu mai trebuie decât să apară Zmeu! Fiți foarte atenți!”

După câțiva pași, însă, Greuceanu l-a găsit pe Zmeu în fața lui, în toată monstruoziata sa.

Zmeu a încercat să-l lovească cu coada lui mare de piatră, iar tânărul a evitat la mustață coada care se legăna ca un baros. Greuceanu a încercat să-l lovească cu sabia, biciuind prin aer ca palele unei mori de vânt. O cioară, care urmărea scena nu departe, a vrut să ajute și a zburat pe deasupra ochilor lui Zmeu. Derutat de acel foșnet de pene, nu a văzut cum sabia lui Gresenu îi cadea în cap, ca un ciocan.

Îl lovide atât de tare încât corpul uriașului se înfipsese în pământ ca un ditamai cuiul. Pământul se închise în jurul lui, prinzându-l în capcană, astfel încât nu mai putea decât să-și miște ochii și să încerce să-l muște pe tânărul erou.

„Spune-mi unde ai pus soarele și luna”, l-a întrebat Gresenu. „Sunt închise într-un turn abandonat, dar nu vei putea intra, pentru că numai eu pot deschide ușa cu degetul meu mic!”, a rânjit prostul Zmeu.

Greuceanu a dat o lovitură mortală. Apoi, cu ajutorul fratelui său, i-a tăiat degetul mic al monstrului și împreună au fugit să elibereze soarele și luna.

După ce au deschis turnul, le-au încărcat în căruță și au mers până în cel mai înalt punct pentru a le elibera în văzduh. Soarele și luna s-au rotit din nou libere pe cer și, în sfârșit, lumina s-a întors pentru a lumina pădurile, pentru a lumina munții, pentru a colora norii, pentru a se reflecta în mări și oceane și pentru a-i încălzi pe locuitorii care, de acum înainte, se înghesuiau fericiți în orașe, aproape scaldându-se în acea lumină proaspăt regăsită.

„Du-te tu înainte și spune-i împăratului că vin!”, i-a spus Greuceanu fratelui său. A slobozit un cal de la căruță și, în timp ce fratele său pleca la drum, Greuceanu s-a oprit să adune pere.

Ascunsă în copac se afla însă ultima fiică a lui Zmeu, care îl așteptase pe tânăr ca să se răzbune.

Perele erau atât de frumoase încât păreau de aur.

Greuceanu se pregătea să culeagă una când cioara care îl ajutase mai devreme a croncănit: „Ai grijă!”.

Imediat, tânărul și-a scos sabia din teacă și a lovit copacul, făcând-o pe fiica lui Zmeu să coboare din el. Cu o mișcare iscusită a cozii, i-a smuls sabia și a încercat să ajungă la un izvor din apropiere, dar Greuceanu a lovit-o cu pumnalul fratelui său înainte ca aceasta să se arunce în el.

În timp ce se lupta, Greuceanu nu observase un cavaler care încercase și el isprava de a salva soarele și luna de monștri, dar eșuase în repetate rânduri. Îi urmărea pe cei doi frați de zile întregi, iar acum a decis că poate profita de faptul că Greuceanu era distras de fiica Zmeului. În mod viclean, cavalerul a furat sabia victoriei lui Greuceanu și a pornit spre castelul unde împăratul și întregul oraș îl așteptau pe erou. Cavalerul șarlatan a ținut strâns sabia lui Greuceanu în fața tuturor și a spus: „Iată-mă! În sfârșit am ajuns. Eu sunt cel care l-a învins pe Zmeu, dar mai presus de toate, eu sunt cel care a readus soarele și luna în lume!”.

„Nu este adevărat!”, a strigat fratele lui Greuceanu, care văzuse pumnalul pătat de rugină pentru a indica pericolul.

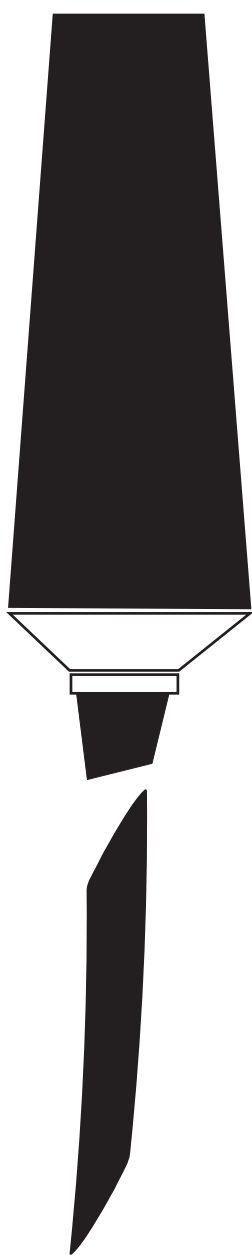
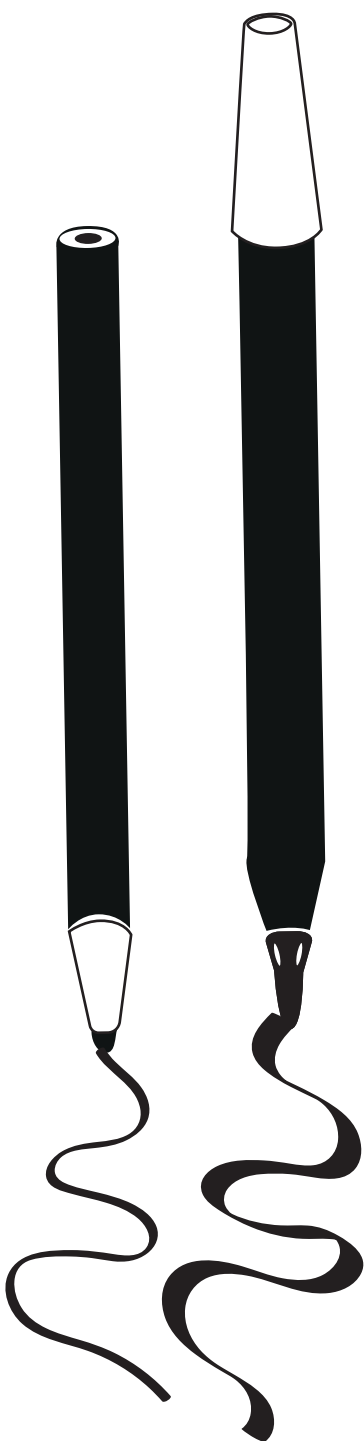
„Nu este adevărat, el doar mi-a furat sabia!” a strigat Greuceanu cu putere imediat ce a ajuns la castel.

Împăratul i-a privit nedumerit pe cei trei bărbați. Șarlatanul ținea în mână o sabie pătată de sânge, de parcă tocmai ar fi ucis monștri, dar era ceva la el care nu-l convinsese pe împărat. Dintr-o dată, împăratul a avut o idee: „Apropie-te”, a spus el, închizând ochii și întinzând mâinile spre fețele lor. Împăratul a mângâiat fețele celor trei bărbați, le-a urmărit trăsăturile și forma. Pe fața lui a apărut un zâmbet mare, pe care l-a întors doar spre Greuceanu. „Iată-l pe omul care a reușit performanța! I-aș recunoaște curajul chiar și cu ochii închiși”. Șarlatanul a fost pedepsit, iar cei doi frați au devenit sfinți ai împăratului.

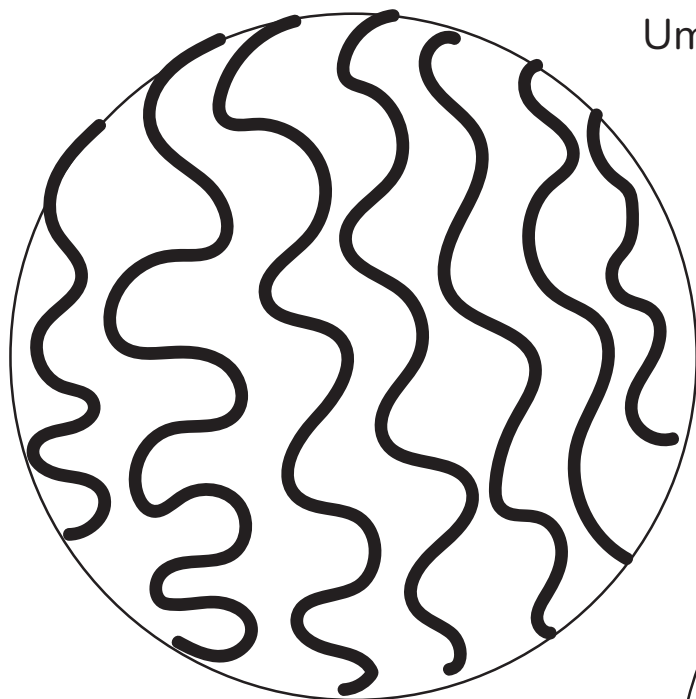

ACTIVITĂȚI

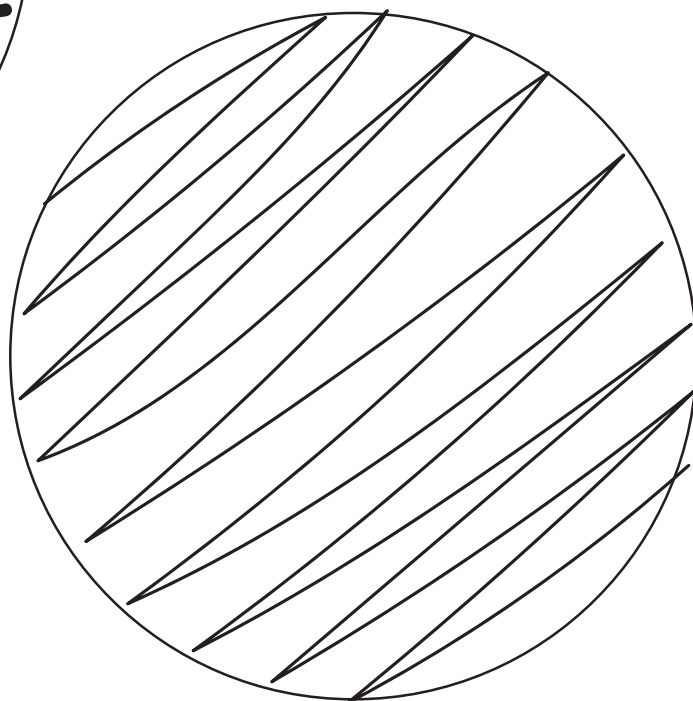
Instrumentele cu care desenăm sunt importante. Luați markere cu diferite vârfuli diferite vârfuli: plate, rotunde, cu pensulă. Luați, de asemenea, niște pensule și tempera. Puteți alege negru sau orice altă culoare doriți.

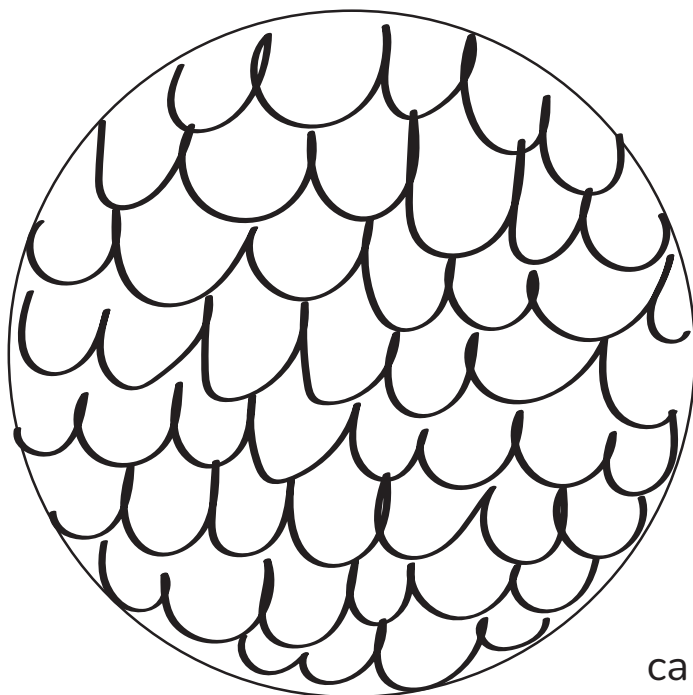
Umple fiecare cerc cu linii diferite:

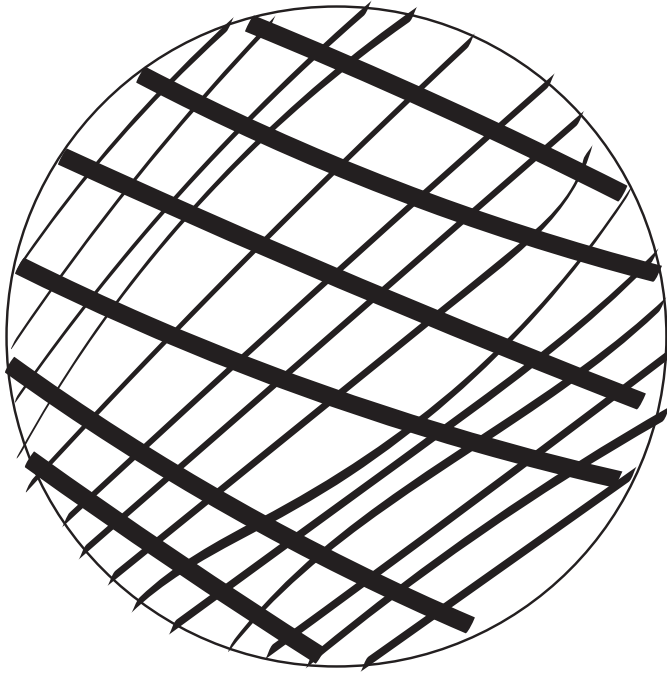
ondulate

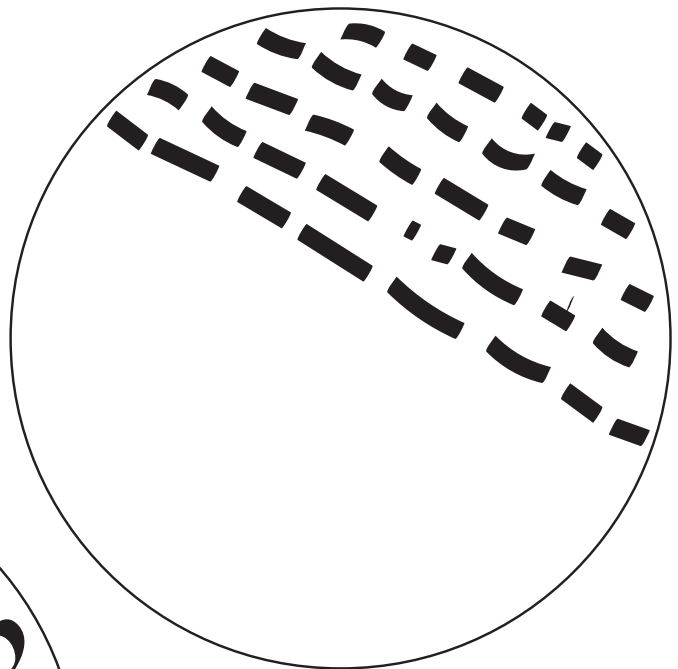
zigzag

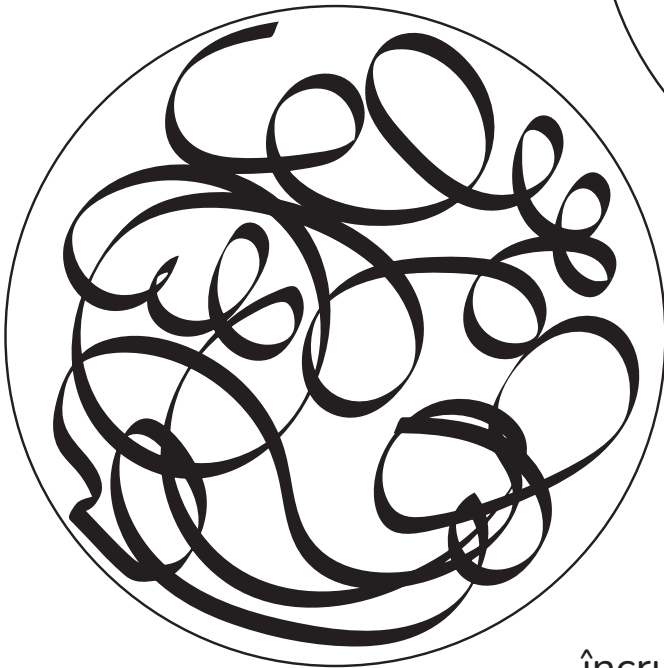
ca mai multe litere «u» continue

cu linii, punctate

elaborate

încrucișate

ALFABET

Decupați din carton colorat toate literele majuscule ale alfabetului.

G

R

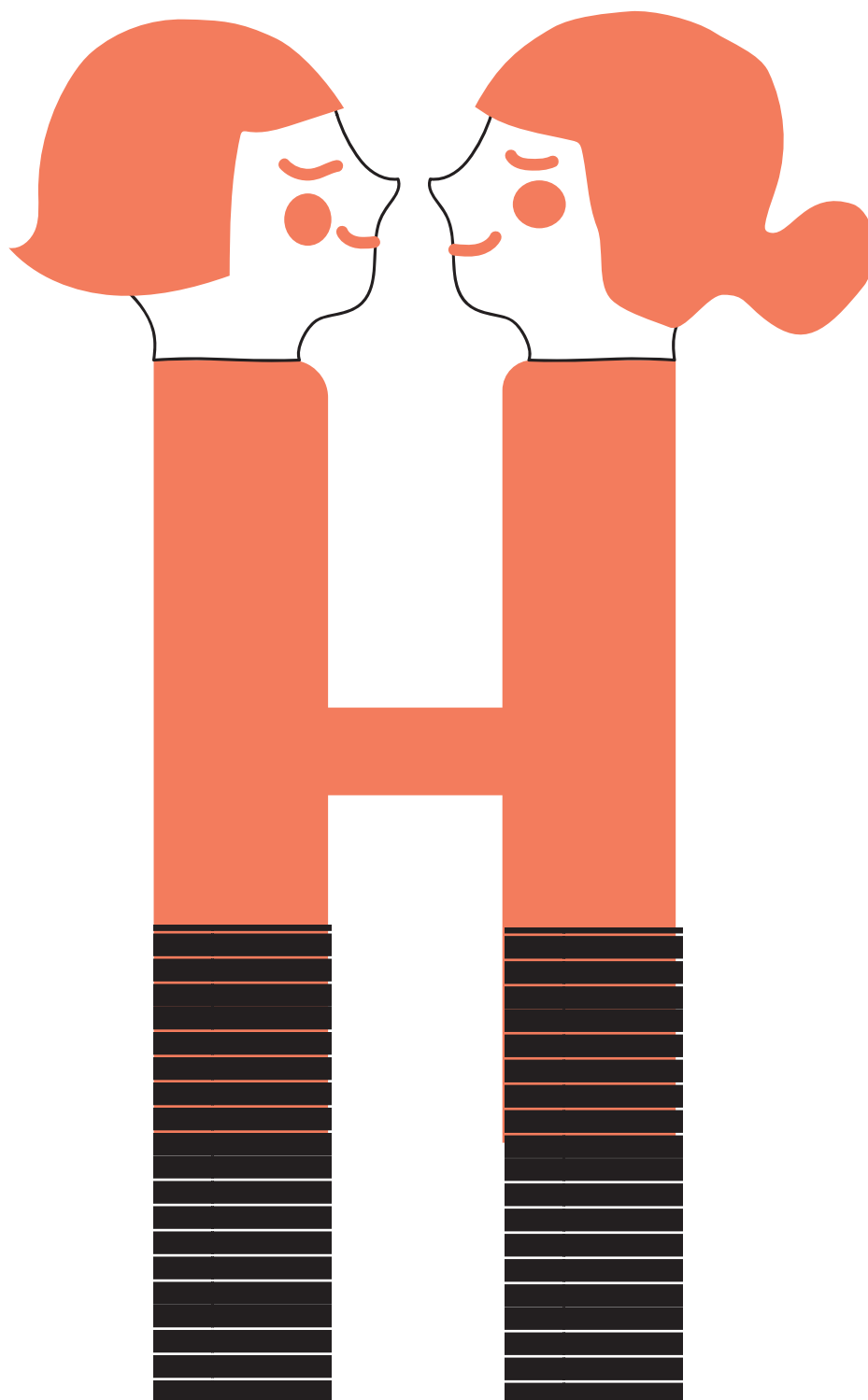
H

Q

Folosiți litere pentru a crea personaje: puteți folosi o singură literă.

Lipiți-o pe carton, folosind instrumentele pe care le aveți la dispoziție, (markere cu diferite vârfuri).

Desenați fețe și modele mici în interiorul literelor.

Creați personaje amuzante!

Acum încerca să cauți cuvinte cu inițiala celui pe care l-ai desenat.

Sau puteți folosi mai multe litere pentru a crea corpul unui personaj.
Alternați culoarea cartonașelor colorate.

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

Tot conținutul este licențiat sub CC BY-NC-ND 4.0

Proiectul STORIAS este co-finanțat prin programul ERASMUS al Uniunii Europene. Conținutul său reflectă punctele de vedere ale autorilor, iar Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor din acestea.

(Cod proiect: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483).